

Sygn. akt: IV RC 500/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia SR Ewa Woźniczka

Protokolant: Beata Doleżych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2021r. w R.

sprawy z **powództwa M. J.**

przeciwko E. J.

o obniżenie alimentów

oraz sprawy z powództwa wzajemnego E. J.

przeciwko M. J.

o podwyższenie alimentów

- 1) oddala powództwo M. J.;
- 2) oddala powództwo wzajemne E. J.;
- 3) zasądza od powoda M. J. na rzecz pozwanej E. J. kwotę 1800zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania powódki wzajemnej E. J. kosztami postępowania.

Sygnatura akt IV RC 500/20

UZASADNIENIE WYROKU

Powód M. J. domagał się obniżenia alimentów ustalonych na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 16 maja 2017 roku, sygn. akt II RC 1181/16 na rzecz pozwanej E. J. z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 500 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu żądania podano, że sytuacja majątkowa powoda od czasu zasądzenia ostatnich alimentów uległa znacznemu pogorszeniu. W momencie wydania wyżej opisanego wyroku powód pracował w Niemczech, prowadząc działalność gospodarczą w branży budowlanej. Jego zarobki oscylowały w granicach 9.000 – 10.000 zł miesięcznie. W wyniku panującej pandemii (...)19 wynagrodzenie powoda początkowo uległo znacznemu obniżeniu, a z biegiem czasu powód całkowicie utracił zatrudnienie w Niemczech. W maju 2020 roku wrócił do Polski i podjął zatrudnienie jako pomocnik ślusarza w pełnym wymiarze czasu pracy, osiągając wynagrodzenie w wysokości 1900 zł netto miesięcznie. Ponadto podniesiono, że pozwana z powodu problemów zdrowotnych co prawda nie pracuje od 2012 roku, lecz jest zdolna do podjęcia zatrudnienia w zakładzie pracy chronionej (k. 3-5).

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa o obniżenie alimentów w całości.

Jednocześnie pozwana wystąpiła przeciwko powodowi z powództwem wzajemnym. Domagała się podwyższenia od powoda (pозwanego wzajemnego) dotychczasowych alimentów z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podano, że pozwana (powódka wzajemna) w dalszym ciągu nie pracuje zawodowo. Jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Zgodnie z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Jest zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Nie może prowadzić pojazdów mechanicznych. Wskazano również, że kwota dotychczasowych alimentów jest jedynym źródłem dochodu pozwanej (powódki wzajemnej), która zważywszy na jej stan zdrowia i ogólny wzrost cen nie wystarcza na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb. Jednocześnie nadmieniono, że powód (pозwany wzajemny) posiada zdecydowanie większe możliwości zarobkowe i może podjąć lepiej płatną pracę zgodną z jego kwalifikacjami (k. 44-47).

Powód (pозwany wzajemny) wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego w całości. Nadmienił, że pozwana (powódka wzajemna) nie została pozbawiona możliwości ubiegania się o podjęcie zatrudnienia, a jedynie posiada pewne ograniczenia w wykonywaniu pracy. Powinna zatem poczynić starania w celu podjęcia zatrudnienia. Do pracy może dojeżdżać korzystając z komunikacji publicznej. Ponadto orzeczenie o niepełnosprawności nie stanowi przeciwwskazań do pieszego poruszania się przez pozwaną (powódkę wzajemną) (k. 72-74v).

W toku postępowania jurysdykcyjnego strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe (k. 116v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 16 maja 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt II RC 1181/16 rozwiązano małżeństwo M. J. i E. J. zawarte w dniu 22 września 1998 roku przez rozwód z winy powoda (pозwanego wzajemnego).

W punkcie 4 ww. wyroku rozwodowego zasądzono od powoda (pозwanego wzajemnego) na rzecz pozwanej (powódki wzajemnej) alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie, płatne od dnia prawomocności wyroku do dnia 15-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat. Tym samym wyrokiem zasądzono na rzecz małoletniego wówczas syna stron alimenty w kwocie po 800 zł. miesięcznie.

W trakcie postępowania w sprawie o rozwód powód (pозwany wzajemny) pracował w kopalni jako górnik dołowy. Osiągał wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 3600 zł netto miesięcznie. Otrzymał również tzw. „Barbórkę” w wysokości 5500 zł oraz 8 ton deputatu węglowego. Poza pracą zawodową wykonywał pracę dorywczą przy montażu instalacji centralnego ogrzewania uzyskując dodatkowe dochody na poziomie ok. 600-800 zł miesięcznie. Przy większych zleceniach był w stanie zarobić dodatkowo nawet ok. 4000-5000 zł. Miesięczne wydatki powoda (pозwanego wzajemnego) wynosiły 2408 zł. Tytułem zabezpieczenia płacił alimenty na żonę i syna w łącznej kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Pozwana (powódka wzajemna) nie pracowała. Posiadała orzeczenie o stopniu niepełnosprawności. Przeszła dwie operacje guza mózgu. Z uwagi na stan zdrowia miała zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Szukała zatrudnienia w zakładach pracy chronionej, jednak bezskutecznie. Utrzymywała się z alimentów od męża orzeczonych w ramach zabezpieczenia w kwocie po 500 zł miesięcznie. Poza tym korzystała ze stałej pomocy finansowej swoich rodziców, z którymi mieszkała. Łączny koszt utrzymania pozwanej (powódki wzajemnej) oścyłował wówczas w kwocie ok. 800 zł miesięcznie.

Obecnie powód (pозwany wzajemny) ma 45 lat. Posiada tytuł zawodowy technika – mechanika maszyn i urządzeń górniczych. Do końca marca 2018 roku pracował na kopalni jako górnik dołowy. Z powodu przedłużającego się zwolnienia lekarskiego związanego z problemem alkoholowym pracodawca ostatecznie wypowiedział powodowi (pозwanemu wzajemnie) umowę o pracę. Następnie powód (pозwany wzajemnie) był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Ukończył dwa pełne cykle leczenia odwykowego. Od kilku miesięcy utrzymuje

abstynencję. W październiku 2018 roku założył jednoosobową działalność gospodarczą w branży budowlanej i następnie wyjechał do Niemiec gdzie aż do maja 2020 roku pracował jako hydraulik na budowie za wynagrodzeniem rzędu 2000 – 3000 euro miesięcznie. Wynajmował mieszkanie w Niemczech, a czynsz wynosił wówczas 350 euro, a jednocześnie również opłacał mieszkanie wynajmowane w Polsce.

W maju 2020 roku powód (pozwany wzajemny) wrócił do Polski z powodu rozwiązania umowy o pracę z niemieckim pracodawcą, który nie wypłacił mu kwoty wynagrodzenia za przepracowane trzy miesiące. W listopadzie 2020 roku zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej. Począwszy od sierpnia 2020 roku powód (pozwany wzajemny) pracuje w firmie (...) S.C.” z siedzibą w W. jako pomocnik ślusarza w pełnym wymiarze czasu pracy, osiągając wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2600 zł brutto miesięcznie, tj. 1900 zł netto miesięcznie. Powód (pozwany wzajemny) nie szukał pracy w górnictwie z uwagi na fakt, iż najbliższa kopalnia jest znacznie oddalona od jego miejsca zamieszkania. Powód (pozwany wzajemny) utracił uprawnienia do kierowania samochodem za jazdę pod wpływem alkoholu i spowodowanie wypadku komunikacyjnego. Orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów (samochodu), którego koniec obowiązywania przypadnie na listopad 2021 roku. Od maja ubiegłego roku powód (pozwany wzajemny) mieszka z obecną partnerką i jej matką w domu jednorodzinnym należącym do rodziny partnerki. Partnerka powoda (pozwanego wzajemnego) pracuje w zakładzie produkującym części samochodowe. Osiąga wynagrodzenie w granicach ok. 3000 zł netto miesięcznie.

Poza pracą zawodową powód (pozwany wzajemny) nie osiąga innych dochodów. Po powrocie z pracy w Niemczech początkowo przekazywał synowi kwoty po 800 zł miesięcznie, a następnie kwoty po 400 zł miesięcznie. Aktualnie nie łoży alimentów na rzecz syna, który osiągnął pełnoletniość i usamodzielniał się finansowo.

Miesięczne wydatki powoda (pozwanego wzajemnego) kształtują się następująco:

- wyżywienie oraz media 500 zł;
- dojazd do pracy 100 zł;
- koszt zakupu opału 1200 zł rocznie/ 100 zł miesięcznie;

tj. łącznie: 700 zł miesięcznie.

Powód (pozwany wzajemny) spłaca dwa zobowiązania zaciągnięte jeszcze w trakcie trwania związku małżeńskiego. Miesięczna rata tytułem spłat pożyczek wynosi łącznie 300 zł. Do całkowitej spłaty obu zobowiązań pozostała powodowi (pozwanemu wzajemnie) kwota ok. 9000 zł.

Pozwana (powódka wzajemna) E. J. ma obecnie 42 lata. Z wykształcenia jest sprzedawcą – magazynierem. Jest osobą schorowaną. W. u niej torbielowato – litego guza mózgu. Przeszła dwie skomplikowane operacje. Okresowo wymaga pomocy osób trzecich. W przypadku większego zmęczenia pozwana (powódka wzajemna) gorzej widzi i słabo się czuje. Wówczas musi się położyć, aby nie zasłabnąć. Zdarzają się jej również zasłabnięcia po większym wysiłku. Ponadto pozwana (powódka wzajemna) w prawym oku ma 20% ubytku wzroku i znacznie ograniczone pole widzenia. Nosi specjalne szkła, które jednak niewiele pomagają z uwagi na znaczne pogorszenie wzroku w prawym oku. Nie może nadal prowadzić wszelkich pojazdów mechanicznych. Pozostaje pod stałą kontrolą lekarza onkologa i neurochirurga. Pozwana (powódka wzajemna) posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności.

Może podjąć pracę jedynie w warunkach pracy chronionej. Orzeczenie o niepełnosprawności zostało wydane na okres do 30 listopada 2023 roku.

Po orzeczeniu rozwodu stron pozwana (powódka wzajemna) szukała pracy w zawodzie sprzedawcy, magazyniera bądź sprzątaczką w wymiarze 1/2 etatu ze względu na dolegliwości zdrowotne. Z uwagi na dojazdy do pracy komunikacją miejską pozwana (powódka wzajemna) zasadniczo nie jest w stanie podjąć pracy w trybie zmianowym. Szukała także pracy w zakładach pracy chronionej (również wskazanych przez powoda - pozwanego wzajemnego), lecz okazało się,

że zakłady takie dysponują jedynie pracą w systemie trzymianowym i w konsekwencji odmówiono jej możliwość podjęcia zatrudnienia w systemie pracy jednozmianowej.

E. J. mieszka z synem i rodzicami w domu jednorodzinnym. Zajmuje górne piętro budynku i samodzielnie przygotowuje posiłki. Udział pozwanej (powódki wzajemnej) w kosztach mieszkaniowych wynosi ok. 250-300 zł miesięcznie. Syn pozwanej (powódki wzajemnej) od listopada podjął pracę w (...) za wynagrodzeniem rzędu 2000 zł netto miesięcznie. Rozpoczął studia licencjackie w Wyższej Szkole (...) w K.. Czesne za studia wynoszą 400 zł miesięcznie. Rodzice pozwanej (powódki wzajemnej) są emerytami. Wysokość ich świadczeń emerytalnych wynosi łącznie ok. 3000 zł netto miesięcznie.

Pozwana (powódka wzajemna) utrzymuje się ze świadczeń alimentacyjnych powoda (pozwanego wzajemnego). Korzysta również z pomocy finansowej swoich rodziców, którzy jednak ze względu na wysokie koszty zakupu lekarstw nie są w stanie wspomagać w dalszym ciągu pozwanej (powódki wzajemnej). Nie otrzymuje zasiłku pielęgnacyjnego ani innych świadczeń z pomocy społecznej.

Miesięczne wydatki pozwanej (powódki wzajemnej) kształtują się następująco:

- wyżywienie 600 zł;
- środki czystości, kosmetyki, chemia gospodarcza 200 zł;
- odzież, obuwie 150 zł;
- lekarstwa 100 zł;
- wizyty lekarskie, dojazdy do lekarza 300-400 zł rocznie/ 25 -33 zł miesięcznie;
- telefon i telewizja ok. 70 zł;

tj. łącznie ok. 1145 zł miesięcznie.

Okoliczne Powiatowe Urzędy Pracy w okresie całego 2020 roku zasadniczo nie dysponowały ofertami pracy w zakładach pracy chronionej przy uwzględnieniu głównie pracy w systemie jednozmianowym dostosowanej do sytuacji życiowej pozwanej (powódki wzajemnej). Do ofert pracy skierowanych do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności należały m.in. praca na stanowisku kasjer - kelner, pomoc kuchenna czy pracownik sprzątający, głównie w systemie pracy dwuzmianowej. Przy czym pracodawcy zgłaszający propozycje zatrudnienia zasadniczo nie wskazują jako wymogu rodzaju posiadanej niepełnosprawności, zachowując zasadę równego traktowania w rozumieniu przepisów prawa pracy.

Dowód: akta II RC 1181/16- a zwłaszcza wyrok wraz z uzasadnieniem k. 203, k. 206-209, ewidencja przychodów k. 11, umowa o pracę k. 12, zeznanie PIT-28 k. 14- 22, rachunki k. 23-31, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 49, wydruk z karty rejestracyjnej bezrobotnego k. 50, faktury, rachunki k. 51-62, oferty pracy i zestawienie rozkładu jazdy komunikacji publicznej k. 75-79v, zeznanie PIT-37 i PIT-28 k. 85 – 92v, zeznania powoda (pozwanego wzajemnego) k. 98-100, zeznania pozwanej (powódki wzajemnej) k. 100-101, zestawienie ofert pracy Powiatowych Urzędów Pracy k. 106- 113.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie, szczegółowo powyżej opisane. Zgromadzony materiał dowodowy oceniono jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający. Większość twierdzeń stron zasadniczo odnajdowała swoje potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy, których autentyczności nie kwestionowano.

Strony nie zgłaszały dalszych wniosków dowodowych, a Sąd uznał sprawę za wyjaśnioną do merytorycznego rozstrzygnięcia.

Sąd zważył.

Zgodnie z treścią art. 60 § 2 k.r.o.. jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Art. 138 k.r.o. stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków, o których mowa w art. 138 k.r.o. następuje natomiast poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi wcześniej, podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem chodzi tu o zmianę istotną bądź to w obszarze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego bądź też możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, czy też na obu tych płaszczyznach (tak: uchwała SN z dnia 16.12.1987r. III CZP 91/86). Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

W niniejszej sprawie Sąd zobowiązany był zbadać, czy nastąpiła istotna i trwała zmiana stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o., od czasu poprzedniego ustalenia alimentów na rzecz pozwanej (powódki wzajemnej).

W realiach niniejszej sprawy od ustalenia obowiązku alimentacyjnego powoda (pozwanego wzajemnie) w toku postępowania w sprawie o rozwód, do czasu zainicjowania przez niego niniejszego postępowania upłynął okres ok. 3,5 roku. W ocenie Sądu powód (pozwany wzajemny) nie wykazał, aby w tym czasie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca obniżenie jego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej (powódki wzajemnej).

Podnieść należy, iż usprawiedliwione potrzeby pozwanej (powódki wzajemnej) od czasu poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego nie uległy zmniejszeniu. Pozwana (powódka wzajemna) bowiem w dalszym ciągu znajduje się w stosunkowo trudnej sytuacji materialnej i życiowej, co wiąże się przede wszystkim z jej aktualnym stanem zdrowia. W związku ze zdiagnozowaniem guza mózgu, przebytymi operacjami oraz kontynuacją leczenia pozwana (powódka wzajemna) posiada znacznie ograniczone możliwości zarobkowe. Pozwana (powódka wzajemna) ma znaczny ubytek wzroku i okresowo wymaga pomocy i wsparcia osób trzecich w samodzielnej egzystencji. Posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności i może podjąć zatrudnienie jedynie w warunkach pracy chronionej. Pozostaje pod stałą opieką onkologa i neurochirurga, a przy podjęciu większego wysiłku fizycznego zdarzają się jej epizody zasłabnięcia. Ponadto pozwana (powódka wzajemna) z uwagi na stan zdrowia somatycznego nie może prowadzić pojazdów mechanicznych i przy podjęciu potencjalnego zatrudnienia jest zdana wyłącznie na korzystanie z komunikacji publicznej, co dodatkowo utrudnia jej podjęcie zatrudnienia w systemie pracy zmianowej. Jednocześnie podawane w toku postępowania wydatki pozwanej (powódki wzajemnej) w ocenie Sądu nie są wyrazem zbytku i odpowiadają przeciętnym kosztom utrzymania przy uwzględnieniu aktualnych kosztów życia i cen towarów konsumpcyjnych. Pozwana (powódka wzajemna) żyje bowiem na stosunkowo skromnym poziomie i stale korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców, a jej głównym źródłem utrzymania są alimenty uzyskiwane od powoda (pozwanego wzajemnego).

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu argumentacja powoda (pozwanego wzajemnego) w tym zakresie w jakim twierdził, że pozwana (powódka wzajemna) nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych przy uwzględnieniu jej aktualnego stanu zdrowia, jest zupełnie nieprzekonywająca, albowiem brak zatrudnienia pozwanej (powódki wzajemnej) determinują głównie jej problemy zdrowotne.

Mimo, że dochody powoda (pozwanego wzajemnego) od czasu ustalenia ostatnich alimentów uległy zmniejszeniu to jednak Sąd uznał, iż jego aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalają na utrzymanie obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie. Jak bowiem zostało ustalone powód (pozwany wzajemnie)

nadużywając alkoholu i przebywając na przedłużającym się zwolnieniu lekarskim, samodzielnie przyczynił się do rozwiązania umowy o pracę z kopalnią gdzie osiągał znacznie wyższe wynagrodzenie aniżeli na obecnym stanowisku pracy. Nie ulega również wątpliwości, że powód (pozwany wzajemnie) posiada stosowne możliwości zarobkowe warunkujące utrzymaniem dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego, gdyż oprócz wyuczonego zawodu technika – mechanika maszyn i urządzeń górniczych posiada wieloletnie doświadczenie zawodowe w branży budowlanej, m.in. w pracy na stanowisku hydraulika. Powód (pozwany wzajemnie) może zatem poczynić odpowiednie starania w celu znalezienia lepiej płatnej pracy, zwłaszcza że w listopadzie bieżącego roku orzeczony wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów przestanie obowiązywać, co ułatwi mu chociażby dojazd do bardziej oddalonego miejsca pracy.

Uwzględniając powyższe ustalenia oraz rozważania prawne, Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo M. J. o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem nie nastąpiła istotna zmiana, która determinowałaby niekorzystną, z punktu widzenia pozwanej, modyfikację wydanego wcześniej orzeczenia. Z tych względów, w oparciu o art. 138 k.r.o. powództwo zostało oddalone.

Należało również oddalić powództwo wzajemne E. J..

W ocenie Sądu aktualna sytuacja majątkowa i finansowa pozwanego (uzyskiwane z tytułu pracy zawodowej dochody) nie pozwalają pozwanemu uczynić zadość wyższemu obowiązkowi alimentacyjnemu.

Jednocześnie wskazać należy, iż pomimo problemów zdrowotnych powódka powinna poczynić odpowiednie starania w celu podejmowania chociażby prac dorywczych, co poprawi jej aktualną sytuację majątkową i finansową.

Podnieść należy, iż dotychczasowa kwota alimentów przy uwzględnieniu podjęcia przez powódkę pracy dorywczej, powinna zaspokoić jej usprawiedliwione potrzeby, a jednocześnie mieścić się w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego i nie spowoduje uszczerbku w jego usprawiedliwionych dobrach własnych.

Wobec powyższego na mocy 138 k.r.o. powództwo wzajemne E. J. należało oddalić.

Z uwagi na wynik postępowania w niniejszej sprawie, Sąd na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądził od powoda M. J. na rzecz pozwanej E. J. kwotę 1800 zł. tytułem kosztów zastępstwa procesowego, uwzględniając stawki opłat za czynności adwokatów przewidziane w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800) tj. § 2 pkt 4.

Na podstawie art. 102 k.p.c. mając na uwadze aktualną sytuację życiową i finansową powódki wzajemnej E. J., Sąd odstąpił od obciążania jej kosztami postępowania.

Sygn. akt IV RC 500/20

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować uzasadnienie,
2. Projekt uzasadnienia sporządzony przez asystenta sędz. D. P.,
3. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda M. J.;

2. kal. 7 dni.

R., 25 maja 2021 roku Sędzia